

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**МАТЕРІАЛИ
94-ї
підсумкової наукової конференції
професорсько-викладацького персоналу
БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

18, 20, 25 лютого 2013 року

Чернівці – 2013

Матеріали 94 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету (Чернівці, 18, 20, 25 лютого 2012 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2013. – 212 с.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 94 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету (Чернівці, 14, 15, 18 лютого 2013 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція – професор, д.мед.н. Бойчук Т.М., професор, д.мед.н. Іващук О.І., доцент, к.мед.н. Безрук В.В., доцент, к.мед.н. Тюленєва О.А.

Наукові рецензенти:

доктор медичних наук, професор Андрієць О.А.

доктор медичних наук, професор Давиденко І.С.

доктор медичних наук, професор Дейнека С.Є.

доктор медичних наук, професор Денисенко О.І.

доктор медичних наук, професор Заморський І.І.

доктор медичних наук, професор Колоскова О.К.

доктор медичних наук, професор Коновчук В.М.

чл.-кор. АПН України, доктор медичних наук, професор Пішак В.П.

доктор медичних наук, професор Полянський І.Ю.

доктор медичних наук Слободян О.М.

доктор медичних наук, професор Тащук В.К.

доктор медичних наук, професор Ткачук С.С.

доктор медичних наук, професор Тодоріко Л.Д.

доктор медичних наук, професор Шаплавський М.В.

СЕКЦІЯ 1
**ОСНОВИ МОРФОЛОГІЇ ОРГАНІЗМУ ЛЮДИНИ І ТВАРИН, АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ПАТОЛОГІЧНОЇ АНАТОМІЇ ТА СУДОВОЇ МЕДИЦИНІ**

**Антонюк О.П.
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ФІЗІОЛОГІЧНОЇ АТРЕЗІЇ В ЕМБРІОГЕНЕЗІ ЖОВЧНИХ
ПРОТОК**

Кафедра анатомії людини ім. М.Г. Туркевича
Буковинський державний медичний університет

На 3-му тижні ембріогенезу з ентолдермі вентральної стінки початкового відділу середньої кишki (майбутня дванадцятипалка кишki) з'являється випинання (дивертикул), розташований між листками вентральної брижі. Цей дивертикул незабаром ділиться на два поглиблення: краніальнє і каудальне. Краніальне поглиблення є закладкою загального печінкової протоки і залозистої тканини печінки, а каудальному – міхурової протоки і жовчного міхура.

У зародків 4,0–5,0 мм ТКД (4-тигденеві) внутрішньоутробного розвитку формується зачаток печінки шляхом появи окремих тяжів із епітеліальних клітин, які вrostають з вентральної стінки первинної кишki в мезенхімі поперечної перегородки. У зародків 5,0 мм ТКД внутрішньоутробного розвитку кількість епітеліальних тяжів, що утворюють закладку печінки, значно збільшується. Краніокаудальний розмір її досягає 410 ± 10 мкм, дорсовентральний – 325 ± 10 мкм, поперечний – 285 ± 10 мкм.

На 4-му тижні внутрішньоутробного розвитку з вентральної стінки первинної кишki утворюється випин епітолдермального шару вигляді печінкового дивертикула, який у зародків 4,5 мм ТКД вrostає у мезенхімі в напрямку поперечної перегородки. Ніжка печінкового дивертикула, яка з'єднує його з вентральною стінкою зачатка дванадцятипалої кишki звужується в дорзальному напрямку до 100 мкм і включає в себе зачаток спільній жовчної протоки, яка утворена епітеліальними клітинами овальної форми, які відрізняються від інших клітин печінкового дивертикула більш компактним розташуванням, внаслідок чого вигину зачатка дванадцятипалої кишki вправо, зумовленого обсягом печінки.

Зачаток спільній жовчної протоки у зародків 8,0–8,5 мм ТКД зміщується на краніальну півокружність кишki, охоплюючись з усіх боків зачатком печінки. Стінки спільній жовчної протоки утворені однорядним циліндричним епітелієм, оточені мезенхімними клітинами вентрального мезогастря, просвіт спільній жовчної протоки каудально звужується і зникає в місці з'єднання з випинанням стінки кишki, яка вистелена баґаторядним циліндричним епітелієм.

На початку 6-го тижня внутрішньоутробного розвитку, у зародків 9,0–10,0 мм ТКД, спільна жовчна протока знаходитьться у товні вентрального мезогастря, каудально великого сосочка поступає у праву півокружність верхнього вигину дванадцятипалої кишki, від кінцевої частини спільній жовчної протоки вправо відбуруються протока вентрального зачатка підшлункової залози. На даній стадії просвіт як і в дванадцятипалій кишki, що і в спільній жовчній протоці заповнений спітеліальними клітинами, що є проявом так званої фізіологічної атрезії. Наприкінці зародкового періоду (зародки 11,0–13,0 мм ТКД) у місці сполучення спільна жовчна протока і протоки підшлункової залози їх стінки оточені мезенхімними клітинами, які починають набувати циркулярного спрямування і відрізняються від м'язової оболонки кишki. це свідчить про початок формування сфинктера спільній жовчної протоки.

Зачаток печінки, жовчного міхура і жовчних проток виникає у вигляді зроста з каудальної частині передньої кишki в ході 4-го тижня розвитку. Зачаток печінки або печінковий дивертикул зростає в поперечну перегородку, масу спланхнотичної мезодермі між перикардиальною порожниною і жовчною стебелінкою. Поперечна перегородка формує частину діафрагми і в цій ділянці печінкового дивертикула вентральний мезогастрій. Печінковий дивертикул швидко збільшується і поділяється на 2 частини. свого Велика краніальніча частина дивертикула є зачатком печінки. Проліферуючі епітолдермальні клітини утворюють товсті анастомозуючі тяжі печінкових клітин і епітеліальну вистилку внутрішньопечінкові частини жовчного міхура. Печінкові тяжі відокремлюються один від одного нерегулярними судинними просторами, вистягненими ущільненним ендотелієм, які є зачатками печінкових синусідів. Ці спеціалізовані капілярії судини печінки утворюються з капілярних судин поперечної перегородки, вони поступово оточують зростаючі тяжі гепатобластов. Синусоїди містять внутрішньосудинні кров'яні клітини: в основному еритроцитарного типу. Фіброзна або гематоцитична тканина і Купферові клітини печінки формуються з мезенхімі поперечної перегородки. Мала каудальна частина печінкового дивертикула утворює зачаток жовчного міхура.

**Ахтемійчук Ю.Т., Кащерук-Карпюк І.С.
ДИНАМІКА СТАНОВЛЕННЯ БУДОВИ МІХУРОВО-СЕЧІВНИКОВОГО СЕГМЕНТА В
ПЕРИНАТАЛЬНОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ ЛЮДИНИ**

Кафедра анатомії, топографічної анатомії та оперативної хірургії
Буковинський державний медичний університет

Для визначення особливостей макромікроскопічної анатомії і динаміки становлення

розвитку. Наприкінці восьмого тижня всі три носові раковини чітко виражені. У подальшому відбувається подальший їх ріст і утворення дефінітивної форми.

**Лаврів Л.П., Олійник І.Ю.*
ТОПОГРАФОАНАТОМІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ
ПРИВУШНОЇ СЛІННОЇ ЗАЛОЗИ
У ТРЕТЬОМУ ТРИМЕСТРІ**

*Кафедра анатомії, топографічної анатомії та оперативної хірургії
Кафедра патоморфології**

Буковинський державний медичний університет

Відомості про становлення топографії та обґрунтування морфологічних передумов виникнення природжених вад привушної слінної залози (ПСЗ) людини фрагментарні та несистематизовані, а окремі аспекти їхнього морфогенезу (терміни та механізми розвитку вад) дискусійні. З'ясування джерел закладки, особливостей розвитку та становлення топографії великих слінних залоз у ранньому періоді prenatalного розвитку людини має важливе значення для цілісного розуміння структурно-функціональної організації слінновидільного апарату та ротової порожнини в цілому (Ю.Т. Ахтемійчук, І.Ю. Олійник 2010).

Метою нашого дослідження стало вивчення топографоанатомічних особливостей ПСЗ людини та суміжних структур у плодів третього триместру внутрішньоутробного розвитку. Дослідження ПСЗ виконано на 23 плодах людини третього триместру внутрішньоутробного розвитку (270,0-375,0 мм тім'яно-курикової довжини / ТКД /). У ході дослідження використовували методи: тонкого препарування ПСЗ та привушно-жуval'noї ділянки під контролем бінокулярної лупи; макро- та мікроскопії; морфометрії; макрофотографії цифровим фотоапаратом "OLYMPUS μ 1000 All-watcher 10,0 MPix"; мікрофотографії кольоровою цифровою CMOS камерою для мікроскопів "I 100 SCIENCELAB 10,0 MPix" з мікрометром.

Встановлено, що ПСЗ розташована в глибокій западині позаду гілки нижньої щелепи, в заниянно-зеленній ямці. У цьому віковому періоді форма залози цілком відповідає стінкам цвістила і має неправильну, важко з чим зрівняти обриси. Спостерігали наступні варіанти форми ОСЖ: овалну, трикутну, неправильних чотирикутника, призматичну, еліпсоподібну і пірамідоподібну.

Об'єм залози коливається в значній мірі, найменша із залоз дослідженого вікового періоду відноситься до найбільшої як 1:3. Середня маса ПСЗ цього вікового періоду – 14–21 г. Капсула, огортаюча залозу, дає вглиб залози перегородки і тим самим поділяє її на окремі часточки. Деякі частини капсули ПСЗ (зовнішня поверхня залози та її нижній полюс) особливо у плодів 9-10-го місяця ВУР більше виражені, міцні; інші (частина, прилегла до глотки і до зовнішнього слухового проходу), навпаки, дуже тонкі. Виділення залози з капсули вдається з великими труднощами. Особливо важко виділити зовнішню частину і передній край залози. У той же час ПСЗ легко виділяється з капсули в ділянці зовнішнього слухового проходу, жувального м'яза, м'язів шилоподібного відростка і двочеревцевого м'яза та біля її нижнього полюса, що, на наш погляд, пов'язано з проложенням формотворчих процесів ПСЗ у цей період розвитку. Головна вивідна протока ПСЗ у плоді даного віку бере свій початок на передньо-внутрішній поверхні залоз, поблизу переднього їх краю (на межі нижньої і середньої його третин). У такому випадку головна вивідна протока ПСЗ утворюється шляхом злиття двох майже рівнінічних за діаметром просвіту м'якчасткових проток, що сходяться під кутом. В інших випадках головна вивідна протока ПСЗ формується глибоко в речовині залози, йде косо-вверх-вентрально, приймає на свому шляху (зверху і знизу) від 5 до 14 вивідних проток часток залози. Головна вивідна протока ПСЗ йде поверх жувального м'яза; по його передньому краю утворює вигин, обрнений опуклістю до переду; завертає вентрально; пронизує жирове тіло поки, косо проникає через піничний м'яз, йде 4,0-6,0 мм під слизовою і відкривається в присінку рота на слизовій оболонці щоки у вигляді вузької шілини. Довжина головної вивідної протоки ПСЗ в межах 19,0-37,0 мм з діаметром прозору до 1,5-2,5 мм. Йоді на передній поверхні жувального м'яза можна виявити прилеглу до головної вивідної протоки ПСЗ додаткову частку залози, вивідна протока якої впадає в протоку залози. Саме тому її слід вважати не додатковою самостійною залозою, а додатковою частикою ПСЗ. Наявність додаткової частки ПСЗ, яка розміщені на жувальному м'язі та прилягає (огортуючи) до головної вивідної протоки ПСЗ, підтверджено гістологічним дослідженням. Вивідні протоки ПСЗ всередині часточек вистелені дворядним кубічним чи призматичним епітелієм. У м'якчастковій сполучній тканині (по мірі потовщення вивідних проток) їх епітелій постільно наближається до баґаторядного, після баґаторядного кубічного і, нарешті, в найближчих до слизової оболонки ротової порожнини ділянках головної вивідної протоки – уподібнюються баґаторядовому плоскому епітелію. Синтопія ПСЗ складна як з органами, що лежать поза вмістилищем залози (зовнішня синтопія), так і з такими всередині вмістила (внутрішня синтопія). ПСЗ баґата судинами і нервами. Її артерії беруть початок з баґатьох джерел: всі ці судини дають артеріальну сітку, капіляри якої підходять до власної оболонки залози, не приходячи в контакт з секреторним епітелієм залози. Вени проходять в м'якчасткових перегородках, несучи кров у внутрішню яремну вену. Відтік лімфі відбувається через численні різного просвіту лімфатичні судини, що проходять також в перегородках часточек. Лімфатичні судини позбавлені клапанів. Нерви ПСЗ отримує з трьох джерел: від вушно-скроневого нерва, великого вушного нерва і симпатичних гілок. Крізь товщу ПСЗ проходять лицевий (n. facialis) і вушно-скроневий (n. auriculotemporalis).

Отже, морфогенез і становлення топографії ПСЗ з прилеглими анатомічними структурами привушно-

жуval'noї ділянки у плодів третього триместру внутрішньоутробного розвитку (270,0-375,0 мм ТКД) знаходиться під сукупним впливом просторово-часових факторів, пов'язаних з динамікою та тісною синтопічною кореляцією органів, судинно-нервових утворень і фасціально-клітковинних структур наприкінці плодового періоду онтогенезу. З метою розробки та формування єдиних нормативних характеристик ПСЗ вважаємо за необхідне проведення подальшого комплексного вивчення топографоанатомічних особливостей ПСЗ у плодів людини різних вікових періодів онтогенезу.

**Лазарук О.В., Давиденко І.С., Лазарук Т.Ю.*
ІМУНОГІСТОХІМІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ РЕЦЕПТОРІВ ЕСТРОГЕНУ, ПРОГЕСТЕРОНУ ТА
HER-2/neu ПРИ ІНВАЗИВНОМУ РАКУ
ГРУДНОЇ ЗАЛОЗИ
Кафедра патоморфології,
Буковинський державний медичний університет**

Рак грудної залози - найпоширеніша злоякісна пухлина жінок у всьому світі, а в Україні поєднєє перше місце серед онкології у жінок. Смертність від раку молочної залози в Україні становить 16,7% на тис. населення. Кожні 35-37 хвилин у нашій державі виявляється новий випадок захворювання на рак грудної залози, і щодоби вмирає жінка відданої недуги, що веде до втрати більш ніж 33 тисяч людиноріків життя (В.І. Тарутінов). Рівень захворювання за останні 20 років збільшився більш, ніж утрічі. Шанси на виживання залежать від стадії раку та наявності чи відсутності метастазів. Якщо пухлина діагностована до початку метастазування, виживання становить до 80%, якщо в період метастазування - шанси на виживання знижуються до 20%. Недоліки діагностики часом доповнюються помилками при лікуванні раку грудної залози, які в свою чергу можуть привести до підвищення смертності від цього виду онкології. На даний час імуногістохімічні методи дослідження отримали широке розповсюдження в патоморфологічній діагностиці, оскільки естроген - (ER) і прогестерон - (PgR) позитивні пухлини є керовані та контролювані гормональними препаратами.

Метою дослідження було визначення ризику смертності з внутрішньопротоковим та внутрішньочасточковим інфільтративним раком грудної залози з урахуванням показників імунохімічної діагностики.

Матеріали і методи. Пами досліджено 30 випадків операційного та біопсійного матеріалу пацієнтів з інфільтративним раком грудної залози з них: 6 – внутрішньочасточковий, 24 – внутрішньопротоковий. 22 жінки клімактеричного віку - група 1, 8 жінок - до настання клімаксу - група 2. З досліджуваних гормональних рецепторів використовували найпоширеніші, які виявляють при раку грудної залози: рецептор до естрогену (ER), прогестерону (PgR) та HER-2/neu - епідермальний фактор росту, що дає змогу більш точно підібрати комплексне лікування.

Результати дослідження. У пацієнтів першої групи 65% випадків склали естроген позитивні та 80% прогестерон позитивні пухлини. У 8 жінок другої групи спостерігалася тенденція до переважання гормон негативних пухлин: естроген – 80%, прогестерон – 55% ($p < 0,05$).

При дослідженні HER-2/neu-статуса жінок групи 2 у 65 % було виявлено негативний статус, 35 % позитивний. Водночас у групі 1 HER-2/neu негативний лише у 23 % випадків ($p < 0,05$).

Висновки: У жінок репродуктивного віку інфільтративний рак грудної залози характеризується негативним рецепторним (ER-, PgR-, HER-2/neu-) статусом та є несприятливим варіантом щодо прогнозу загальної та безрецидивної виживаності. У жінок клімактеричного віку при інфільтративному раку грудної залози позитивний статус рецепторів (ER+, PgR+) і негативний HER-2/neu-статус має більш сприятливий перебіг і прогноз та може піддаватись корекції гормональними препаратами.

**Лойтар А.О.
РОЗВИТОК ОРГАНІВ І СТРУКТУР ОЧНОЇ ЯМКИ ТА СТАНОВЛЕННЯ ЇХ ТОПОГРАФІЧНИХ
ВЗАЄМОВІДНОШЕНЬ У ПЛОДОВОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ
Кафедра анатомії людини ім. М.Г. Туркевича
Буковинський державний медичний університет**

Фрагментарність дослідження з анатомічної будови органів та структур, які є вмістом очної ямки, не дозволяє скласти цілісного уявлення про особливості просторових взаємовідношень вказаної ділянки на кожному етапі внутрішньоутробного розвитку. Дане повідомлення є продовженням попередніх досліджень, присвячених вивченням розвитку та просторової організації вмісту очної ямки в передплодовому періоді онтогенезу.

Упродовж плодового періоду онтогенезу спостерігається подальші процеси наближення морфологічної будови та просторового взаєморозташування структур очної ямки до дефінітивного стану, чітке оформлення м'язово-фасціального конуса, розмежування всього позаочно-блікувого відділу на внутрішньоконусний та зовнішньоконусний (пристінковий) простори.

Зовнішній простір представляє собою підлину між вказаними органами та стінками очної ямки, внутрішній – обмежений задньою частиною очного яблука та внутрішньою поверхнею прямих м'язів. Основною структурою просторів є жирова тканина, в яку поступово трансформується мезенхіма

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1 ОСНОВИ МОРФОЛОГІЇ ОРГАНІЗМУ ЛЮДИНИ І ТВАРИН, АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПАТОЛОГІЧНОЇ АНАТОМІЇ ТА СУДОВОЇ МЕДИЦИНІ	
Антонюк О.П. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ФІЗІОЛОГІЧНОЇ АТРЕЗІЇ В ЕМБРІОГЕНЕЗІ ЖОЧВИХ ПРОТОК	3
Ахтемійчук Ю.Т., Кашперук-Карпюк І.С. ДИНАМІКА СТАНОВЛЕННЯ БУДОВИ МІХУРОВО-СЕЧІВНИКОВОГО СЕГМЕНТА В ПЕРИНАТАЛЬНОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ ЛЮДИНИ	3
Банул Б.Ю., Марчук Ф.Д., Лютик М.Д. РОЗВИТОК МАТКОВИХ ТРУБ У КІНЦІ ПЕРЕДПЛОДОВОГО ТА РАПІЛЬНОМУ ПЛОДОВОМУ ПЕРІОДАХ ОНТОГЕНЕЗУ ЛЮДИНИ	4
Бесединська О.В. СТАН СУДИН ПЕРИФЕРІЙНИХ НЕРВІВ ПРИ ЦУКРОВОМУ ДІАБЕТИ	5
Бойчук Т.М., Малик Ю.Ю., Семенюк Т.О., Пентелейчук Т.О. СУХОЖИЛКОВІ СТРУНИ МІТРАЛЬНОГО КЛАПАНА СЕРЦЯ ЛЮДИНИ: ЇХ ТОПОГРАФІЯ ТА МІКРОСКОПІЧНА БУДОВА	5
Бойчук Т.М., Пентелейчук І.П., Семенюк Т.О., Малик Ю.Ю. МОРФОЛОГІЯ СУХОЖИЛКОВИХ СТРУН ПЕРЕДСЕРДНО-ШЛУНОЧКОВИХ КЛАПАНІВ СЕРЦЯ НОВОНАРОДЖЕНИХ ДІТЕЙ	6
Бойчук Т.М., Петришев О.І. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ НЕФРОНІВ ЗА УМОВ ЇХ СТРУКТУРНОЇ ПЕРЕБУДОВИ	7
Бойчук Т.М., Семенюк Т.О., Малик Ю.Ю., Пентелейчук Н.П. КРОВОПОСТАЧАННЯ ПЕРЕДСЕРДНО-ШЛУНОЧКОВИХ КЛАПАНІВ СЕРЦЯ У НОВОНАРОДЖЕНИХ ТА ДОРОСЛИХ ЛЮДІЙ	8
Бойчук Т.М., Ходоровська А.А., Чала К.М. ЗМІНИ МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНИХ ПОКАЗНИКІВ ЩІТОПОДІБНОЇ ЗАЛОЗИ ЗА УМОВ СТРЕСОВОГО ФАКТОРА	9
Бойчук Т.М., Чернікова Г.М., Петришев О.І. ДІАГНОСТИКА СТРУКТУРНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТКАНИН НІРОК ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ЛАЗЕРНОЇ ПОЛЯРИМЕТРІЇ	10
Ваїчуляк О.Я. КОРЕЛЯЦІЙНО-ПОЛЯРИЗАЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ ІШЕМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ У СУДОВІЙ МЕДИЦИНІ	11
Вітєнок О.Я. ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОЇ БУДОВИ ПРЯМОЇ КІШКИ В ПЕРИНАТАЛЬНОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ ЛЮДИНИ	11
Гайна Н.І. АНАТОМІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ АРТЕРІАЛЬНИХ СУДИН ТОВСТОЇ КІШКИ У ПЛОДОВОМУ ПЕРІОДІ	12
Галичанська О.М., Хмаря Т.В. ОСОБЛИВОСТІ СИНТОНІЇ ОРГАНІВ І СТРУКТУР ВЕРХНЬОГО СЕРЕДОСТИННЯ У 8-МІСЯЧНИХ ПЛОДІВ ЛЮДИНИ	12
Гарвасюк О.В. ПАТОМОРФОЛОГІЯ РІЗНИХ ТИПІВ УШКОДЖЕННЯ ТРОФОБЛАСТА ВОРСИНОК ПЛАЦЕНТИ	13
Гораш Є.В. РЕНТЕГЕНАТОМІЯ СИГМОРЕКТАЛЬНОГО СЕГМЕНТА У ДРУГОМУ ТРИМЕСТРІ ВНУТРІШНЬОУТРОБНОГО РОЗВИТКУ	14
Гречко Д.І. МОРФОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДОЗРІВАННЯ ПЕЧІНКИ ПАРІЗІХ ЕТАПАХ ГЕСТАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ	15
Давиденко І.С. ОКИСНЮВАЛЬНА МОДИФІКАЦІЯ БІЛКІВ У КЛІТИНАХ НІРОВОГО КЛУБОЧКА ПРИ ГОСТРОМУ ПІСЛЯІНФЕКЦІЙНОМУ ГЛОМЕРУЛОНЕФРИТІ (ГІСТОХІМІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ)	16
Давиденко І.С., Давиденко М.І. ШЛЯХИ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ОПТИЧНОГО, ФОТОГРАФІЧНОГО ТА КОМП'ЮТЕРНОГО МІКРОСПЕКТРОФОТОМЕТРИЧНОГО ЕТАПІВ ЦІТОХІМІЧНОЇ МЕТОДИКИ НА ОКИСНЮВАЛЬНЮМОДИФІКАЦІЮ БІЛКІВ	16
Кавун М.П. РОЗВИТОК ТА СТАНОВЛЕННЯ ТОПОГРАФІЇ ТРУБЧАСТИХ СТРУКТУР ПЕЧІНКИ У ПЛОДОВОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ ЛЮДИНИ	17
Комишук Т.С. МОРФОГЕНЕЗ І СТАНОВЛЕННЯ ТОПОГРАФІЇ БІЧНИХ ШЛУНОЧКІВ ГОЛОВНОГО МОЗКУ У ПІЗНІХ ПЛОДІВ І НОВОНАРОДЖЕНИХ ЛЮДИНИ	18
Корчинська Н.С. ПЕРИНАТАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ВЕРХНЬОЇ ЩЕЛЕПИ	19
Кривецовський В.В. РОЗВИТОК МІЖХРЕБЦЕВИХ ДИСКІВ У ПРЕНАТАЛЬНОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ ЛЮДИНИ	20
Кузняк Н.Б., Бойчук О.М. РОЗВИТОК НОСОВИХ РАКОВИН У ПЕРЕДПЛОДОВОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ ЛЮДИНИ	21
Лаврів Л.П., Олійник І.Ю. ТОПОГРАФОАНАТОМІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРИВУШНОЇ СЛІННОЇ ЗАЛОЗИ У ТРЕТЬОМУ ТРИМЕСТРІ	22
Лазарук О.В., Давиденко І.С., Лазарук Т.Ю. ІМУНОГІСТОХІМІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ РЕЦЕПТОРІВ ЕСТРОГЕНУ, ПРОГЕСТЕРОНУ ТА HER-2/neu ПРИ ІНВАЗИВНОМУ РАКУ ГРУДНОЇ ЗАЛОЗИ	23
Лойтар А.О. РОЗВИТОК ОРГАНІВ І СТРУКТУР ОЧНОЇ ЯМКИ ТА СТАНОВЛЕННЯ ЇХ ТОПОГРАФІЧНИХ ВЗАЄМОВІДНОШЕНЬ У ПЛОДОВОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ	23
Макар Б.Г., Дячук І.І., Бамбуляк А.В. ОСОБЛИВОСТІ БУДОВИ КЛІНОПОДІБНОЇ І ЛОВОВИХ ПАЗУХ У ЛЮДЕЙ ЗРІЛОГО ВІКУ ДРУГОГО ПЕРІОДУ	24

Наварчук Н.М., Решетілова Н.Б. МОРФОГЕНЕЗ І СТАНОВЛЕННЯ ТОПОГРАФІЇ СТРУКТУР РОТОВОЇ ДЛЯНКИ В ПЕРЕДПЛОДОВОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ	25
Попович А.Л. ПАТОЛОГІЧНА АНАТОМІЯ ПРІОНОВИХ ІНФЕКЦІЙ	26
Проєєв Д.В. ВАРІАНТ ТОПОГРАФІЇ ВНУТРІШНІХ ЖІЛОЧИХ СТАТЕВИХ ОРГАНІВ	26
Прошак Т.В. СИНТОПІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СТІНОК ВЕРХНЬОЩЕЛЕПНИХ ПАЗУХ У ЛЮДЕЙ ЮНАЦЬКОГО ВІКУ	27
Савка І.Г. ДІАГНОСТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ МОРФОЛОГІЧНИХ ОЗНАК ПІЛОЩІНИ ПЕРЕЛОМУ ТРУБЧАСТИХ КІСТОК В СУДОВО-МЕДИЧНІЙ ПРАКТИЦІ	28
Сикирицька Т.Б. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ М'язів ОЧНОГО ЯБЛУКА В ЗАРОДКОВОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ	29
Слободян О.М. ПОЗАОРГАННІ АРТЕРІАЛЬНІ СУДИНИ ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ В ПЕРИНАТАЛЬНОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ ЛЮДИНИ	29
Смірнова Т.В. РОЗВИТОК І СТАНОВЛЕННЯ ТОПОГРАФІЇ СЛІЗОВОГО АПАРАТА В ПЛОДОВОМУ ПЕРІОДІ	30
Стрижаковська Л.О. ЕМБРІОТОПОГРАФІЯ СЕЧІВНИКА У ПЕРЕДПЛОДІВ ЛЮДИНИ	31
Товкач Ю.В. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРИНАТАЛЬНОЇ АНАТОМІЇ СТРАВОХІДНО-ШЛУНКОВОГО ПЕРЕХОДУ	32
Тюленєва О.А. МОЖЛИВІ МЕХАНІЗМИ ПОРУШЕННЯ ДОЗРІВАННЯ ХОРІАЛЬНОГО ДЕРЕВА ПРИ ЕКСТРАХОРІАЛЬНИХ ПЛАЦЕНТАХ	32
Хмаря Т.В., Стрижаковська Л.О. ТОПОГРАФОАНАТОМІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕДМІХУРОВОЇ ЗАЛОЗИ У ІШЛЮДІВ ЛЮДИНИ	33
Чернікова Г.М., Петришев О.І., Косован О.С. РЕОРГАНІЗАЦІЯ СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПЕЧІНКИ В УМОВАХ ГІПОФУНКЦІЇ ШІШКОПОДІБНОЇ ЗАЛОЗИ ТА ВІЛІВУ СОЛЕЙ МЕТАЛІВ	33
Шендерюк О.П., Давиденко І.С. ГІСТОХІМІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ БІЛКІВ ТРОФОБЛАСТА ТА ЕНДОТЕЛІЮ ХОРІАЛЬНИХ ВОРСИНОК ПЛАЦЕНТИ ПРИ ЗАПАЛЕННІ ПОСЛІДУ	34
СЕКЦІЯ 2 НЕЙРОІМУНОЕНДОКРІННА РЕГУЛЯЦІЯ В НОРМІ ТА ПРИ ПАТОЛОГІЇ	34
Бойчук Т.М., Савчук Т.П. РЕАКЦІЯ КАТЕХОЛАМЕРГІЧНИХ СИСТЕМ СТРУКТУР ПРОМІЖНОГО МОЗКУ ЩУРІВ НА УСКЛАДНЕННЯ ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ ДВОБІЧНОЮ КАРОТИДНОЮ ІШЕМІЄЮ-РЕПЕРФУЗІЄЮ	35
Вепрюк Ю.М., Роговий Ю.Є., Філіпова Л.О. ЕКСКРЕТОРНА ТА ЮНОРЕГУЛЮВАЛЬНА ФУНКЦІЯ НІРОК У СТАТЕВОЗІРЛІХ І СТАТЕВОНЕЗІРЛІХ ЩУРІВ ПРИ ПОЄДНАННІ ДІЇ СОЛЕЙ АЛЮМІНІУМІ І СВІНЦІ	36
Гавалешко В.П. ГІСТОЛОГІЧНІ ЗМІНИ В НІРКАХ ЩУРІВ З ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИМ ЦУКРОВИМ ДІАБЕТОМ, УСКЛАДНЕНИМ НЕПОВНОЮ ГЛОБАЛЬНОЮ ІШЕМІЄЮ-РЕПЕРФУЗІЄЮ ГОЛОВНОГО МОЗКУ	36
Галагдина А.А., Ткачук С.С. РАННІ ТА ВІДСТРОЧЕНИ ЗМІНИ ПРООКСИДАНТНО-АНТОІКСИДАНТНИХ ВЗАЄМОВІДНОСИН У СЛІННИХ ЗАЛОЗАХ ЩУРІВ ІЗ ПОСДНЯНОЮ ДІЄЮ СТРЕПТОЗОТОЦІН-ІНДУКОВАНОГО ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ ТА КАРОТИДНОЇ ІШЕМІЇ-РЕПЕРФУЗІЇ	38
Гордієнко В.В. ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ ЦИРКАДІАННОГО БІОРІТМУ НАТРІЙУРЕЗУ У ЩУРІВ Кузнецова О.В., Анохіна С.І. ВПЛИВ ЕКЗОГЕННОЇ ГІПОКСІЇ НА ОСОБЛИВОСТІ ФОТОПЕРІОДІЧНИХ ЗМІН СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ	39
Куровська В.О. ВПЛИВ L-АРГІНІНУ НА ВЗАЄМОВІЯЗОК МІЖ СТАНОМ ОКИСНЮВАЛЬНОЇ МОДИФІКАЦІЇ БІЛКІВ ТА ПРОТЕОЛІТИЧНОЮ АКТИВІСТЮ У ГІПОКАМПІ ЩУРІВ ЗА УМОВ ІШЕМІЇ-РЕПЕРФУЗІЇ ГОЛОВНОГО МОЗКУ	40
Перепелюк М.Д. ВПЛИВ ОДНОРАЗОВОГО ВВЕДЕННЯ ТИРЕОЇДНИХ ГОРМОНІВ НА КІСЛОТНО-ОСНОВНИЙ СТАН КІСЛОТОРЕГУЛЮВАЛЬНОЇ РЕАКЦІЇ НІРОК	41
Роговий Ю.Є., Белявський В.В. КОРЕКЦІЯ МЕЛАТОНІНОМ УШКОДЖЕННЯ ПЕЧІНКИ ТА НІРОК ЗА УМОВ УВЕДЕННЯ 2,4-ДІНІТРОФЕНОЛУ	42
Роговий Ю. С., Колеснік О. В., Філіпова Л. О. ВПЛИВ ВОДИ ВІДСМІНОГО ОКИСНО-ВІДНОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ НА ФУНКЦІЮ НІРОК У ЩУРІВ	42
Семенченко С.Б. ОСОБЛИВОСТІ ВІЛІВУ БЛОКАДИ МОНООКСИДУ НІТРОГЕНУ НА ЮНОРЕГУЛЮВАЛЬНУ ФУНКЦІЮ НІРОК ЗА ФІЗІОЛОГІЧНИХ УМОВ ШІШКОПОДІБНОЇ ЗАЛОЗИ	43
Слободян К.В., Роговий Ю.Є., Філіпова Л.О. ФУНКЦІЯ НІРОК У СТАТЕВОЗІРЛІХ І СТАТЕВОНЕЗІРЛІХ ЩУРІВ ЗІ СУЛЕМОВОЮ НЕФРОПАТИЄЮ ПРИ НАВАНТАЖЕННІ 3% РОЗЧИННОМ ХЛОРИДУ НАТРІЮ ЗА УМОВ БЛОКАДИ НІРОВИХ ПРОСТАГЛАНДІНІВ ІНДОМЕТАЦІНОМ	43
Тимофійчук І.Р., Швець В.І. СТАН ПРООКСИДАНТНО-АНТОІКСИДАНТНОЇ СИСТЕМИ ЛІМБІКО-ГІПОТАЛАМІЧНИХ СТРУКТУР ЗА УМОВ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ІШЕМІЧНО-РЕПЕРФУЗІЙНОГО ПОНІКОДЖЕННЯ ГОЛОВНОГО МОЗКУ	44